

вѣка отъ незнайното къмъ знайното, отъ хикса къмъ десетката, т. е. къмъ известното. Дървото е незнайното, а плодътъ — знайното. За да познаете дървото, трѣбва да опитате плода му. Знаино е онова, чрезъ което незнайното става разбрано. Всички незнайни нѣща иматъ свои плодове. Следователно, когато искаме да разберемъ незнайното, трѣбва да опитаме неговия плодъ. Искаме ли да познаемъ реалността, трѣбва да опитаме нейнитѣ плодове.

Ние говоримъ за любовта като нѣщо незнаино, отъ което произлиза нѣщо знаино. — Кое е знайното, което произлиза отъ любовта? — Животътъ. Тѣй както днесъ се проявява, животътъ е външенъ изразъ на любовта. Въ сжщностъ, какво нѣщо е любовта? Казано е, че Богъ е Любовь. Това, което подкрепва цѣлото Битие, мисълта, чувствата и постѣпкитѣ на всички разумни сжщества, наричаме любовъ. Това, което свързва умоветѣ и сърдцата на всички хора и прониква въ цѣлия козмосъ, наричаме любовъ. Каква е тази връзка, не може да се каже. Чувате нѣкой да казва, че известенъ човѣкъ го привлича. Съ какво го привлича, и той не знае. Ще каже, че има благородно сърдце. Не е само това. Много хора иматъ благородни сърдца, но всички не го привличатъ. При това, той вижда благородното му сърдце, а други не го виждатъ. Следователно, когато обичате нѣкого, това показва, че сте видѣли незнайното въ него, т. е. реалността.